

поглибити знання з електроніки та виготовити прилади власноруч.

Переконані, що системна позакласна робота на рівні міста є вагомим доповненням шкільної урочної і позаурочної освітньої діяльності, сприяє інтелектуальному розвитку дитини, готує до активної професійної та громадської діяльності; створює умови для організації змістовного дозвілля відповідно до здібностей, обдарувань.

Аліна Слютич

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ЕКОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

На сьогоднішній день освіта в Україні зазнала значних перетворень. На зміну застарілій методиці навчання приходять прагнення розвинути в студентів уміння самостійно працювати в численними джерелами інформації. Тобто, основне завдання вищої освіти полягає не стільки в тому, щоб дати випускникам знання, навички та професійні вміння, набуті в процесі навчання, а скільки в тому, щоб навчити їх учитися, завдяки чому вони надалі, протягом усього життя, зможуть збагачувати свої знання і вдосконалювати свій досвід, аналізувати та використовувати у своїй професійній діяльності досягнення науки й техніки.

Для досягнення відповідного професійного рівня необхідно підготувати майбутніх фахівців-екологів до самостійної роботи. Водночас важливо, щоб під час організації процесу підготовки спеціаліста було розвинене в особистості прагнення до саморозвитку, самовдосконалення, самореалізації та до самостійності в цілому. Реалізація таких стратегій значною мірою залежить від ефективності самостійної роботи студентів, що спонукає педагогічну науку до пошуку нових моделей, технологій раціональної організації, а також від правильного заохочення кожного викладача чи наставника. Але разом із заохоченням необхідно обов'язково враховувати індивідуальні особливості кожного студента та створювати раціональні умови для їх самоосвіти.

У процесі викладання навчального матеріалу засвоюється 15 % інформації, що стриймається на слух, 65 % – слух і зір. Якщо

навчальний матеріал опрацьовується студентом, самостійно (індивідуально) виконується завдання від його постановки до аналізу отриманих результатів, то засвоюється не менше 90 % інформації.

На даному етапі навчання за традиційними спеціальностями ґрунтовно й методично забезпечено: створено навчально-методичні комплекси з усіх дисциплін, розроблено банк тестових завдань і тестувальних програм, готуються або розроблено методичні матеріали на електронних носіях. Таким чином, на зміну тій ситуації, коли студент залишався сам на сам із численною кількістю запитань, приходять інше: тепер студент, маючи доступ до літератури, може готуватися до практичних занять, семінарів або іспитів, покладаючись на власне вміння засвоювати подану інформацію. Але таке прискорення темпів життя сучасного суспільства, могутні інформаційні потоки істотно впливають на самопочуття людини.

Досліджено, що причиною інформаційного стресу найчастіше бувають навчальні перевантаження, коли студентові за чітко регламентований період потрібно опрацювати значний за обсягом матеріал, виконати контрольну роботу, підготуватися до заліку чи іспиту, чи розв'язати дану задачу на виробництві. Викладачі знають, що коли є можливість дяти в індивідуальному темпі, пристосованому до особливостей нервової системи, студенти ефективно справляються з поставленими завданнями. Однак невчасно виконане завдання, особисті невдачі або зауваження викладача до якості його виконання можуть спричинити в студента почуття образи, приниженої гідності, роздратування, розгубленості, гніву, тобто емоційний стрес, який особливо глибоко переживається в даному віці. Такими ж наслідками емоційного стресу можуть бути: зниження самооцінки, втрата впевненості у своїх можливостях, депресія, навіть відмова від навчання. Досить часто студенти переживають комунікативний стрес, який проявляється в підвищеній драгтивності, невмінні захиститися від комунікативної агресії, порушенні етичних норм комунікативної взаємодії. У свою чергу, важливу роль відіграє те, щоб бажання педагога та керівника практики навчити й бажання студента навчитися були взаємопов'язаними, взаємодоповнюючими компонентами. Саме тому викладачі-наставники мають допомогти студентам зрозуміти, що вчитися – це не означає, що потрібно чекати, щоб тебе навчили, а вчитися самому, тобто займатися самонавчанням та самовдосконаленням. Ми погоджуємось із думкою вчених, які вважають, що для отримання якісного продукту в результаті здійснення самостійної роботи доцільно працювати за наступною схемою: постановка мети → виявлення вихідних даних,

поглибити знання з електроніки та виготовити прилади власноруч.

Переконані, що системна позакласна робота на рівні міста є вагомим доповненням шкільної урочної і позаурочної освітньої діяльності, сприяє інтелектуальному розвитку дитини, готує до активної професійної та громадської діяльності; створює умови для організації змістовного дозвілля відповідно до здібностей, обдарувань.

Аліна Слюта

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ЕКОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

На сьогоднішній день освіта в Україні зазнала значних перетворень. На зміну застарілій методиці навчання приходять прагнення розвинути в студентів уміння самостійно працювати з численними джерелами інформації. Тобто, основне завдання вищої освіти полягає не стільки в тому, щоб дати випускникам знання, навички та професійні вміння, набуті в процесі навчання, а скільки в тому, щоб навчити їх учитися, завдяки чому вони надалі, протягом усього життя, зможуть збагачувати свої знання і вдосконалювати свій досвід, аналізувати та використовувати у своїй професійній діяльності досягнення науки й техніки.

Для досягнення відповідного професійного рівня необхідно підготувати майбутніх фахівців-екологів до самостійної роботи. Водночас важливо, щоб під час організації процесу підготовки спеціаліста було розвинене в особистості прагнення до саморозвитку, самовдосконалення, самореалізації та до самостійності в цілому. Реалізація таких стратегій значною мірою залежить від ефективності самостійної роботи студентів, що спонукає педагогічну науку до пошуку нових моделей, технологій раціональної організації, а також від правильного заохочення кожного викладача чи наставника. Але разом із заохоченням необхідно обов'язково врахувати індивідуальні особливості кожного студента та створити раціональні умови для їх самоосвіти.

У процесі викладання навчального матеріалу засвоюється 15 % інформації, що сприймається на слух, 65 % – слух і зір. Якщо

навчальний матеріал опрацьовується студентом, самостійно (індивідуально) виконується завдання від його постановки до аналізу отриманих результатів, то засвоюється не менше 90 % інформації.

На даному етапі навчання за традиційними спеціальностями ґрунтовно й методично забезпечено: створено навчально-методичні комплекси з усіх дисциплін, розроблено банк тестових завдань і тестувальних програм, готуються або розроблено методичні матеріали на електронних носіях. Таким чином, на зміну тій ситуації, коли студент залишався сам на сам із численною кількістю запитань, приходить інше: тепер студент, маючи доступ до літератури, може готуватися до практичних занять, семінарів або іспитів, покладаючись на власне вміння засвоювати подану інформацію. Але таке прискорення темпів життя сучасного суспільства, могутні інформаційні потоки істотно впливають на самопочуття людини.

Досліджено, що причиною інформаційного стресу найчастіше бувають навчальні перевантаження, коли студентів за чітко регламентований період потрібно опрацювати значний за обсягом матеріал, виконати контрольну роботу, підготуватися до заліку чи іспиту, чи розв'язати дану задачу на виробництві. Викладачі знають, що коли є можливість діяти в індивідуальному темпі, пристосованому до особливостей нервової системи, студенти ефективно справляються з поставленими завданнями. Однак невичасно виконане завдання, особисті невдачі або зауваження викладача до якості його виконання можуть спричинити в студента почуття образи, приниженої гідності, роздратування, розгубленості, гніву, тобто емоційний стрес, який особливо глибоко переживається в даному віці. Такими ж наслідками емоційного стресу можуть бути: зниження самооцінки, втрата впевненості у своїх можливостях, депресія, навіть відмова від навчання. Досить часто студенти переживають комунікативний стрес, який проявляється в підвищеній драгматичності, невмінні захиститися від комунікативної агресії, порушенні етичних норм комунікативної взаємодії. У свою чергу, важливу роль відіграє те, щоб бажання педагога та керівника практики навчити й бажання студента навчитися були взаємопов'язаними, взаємодоповнюючими компонентами. Саме тому викладачі-наставники мають допомогти студентам зрозуміти, що вчитися – це не означає, що потрібно чекати, щоб тебе навчили, а вчитися самому, тобто займатися самонавчанням та самовдосконаленням. Ми погоджуємось із думкою вчених, які вважають, що для отримання якісного продукту в результаті здійснення самостійної роботи доцільно працювати за наступною схемою: постановка мети → виявлення вихідних даних,